

Energi-, Forsynings- og Klimaudvalget
Christiansborg
1240 København K

Ministeren

Dato

29. juni 2017

J nr. 2017-372

Energi-, Forsynings- og Klimaudvalget har i brev af 1. juni 2017 stillet mig følgende spørgsmål 10, som jeg hermed skal besvare. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Søren Egge Rasmussen (EL.)

Spørgsmål 10

Lovforslaget karakteriserer VE-anlæg med effekt højere end 6 kW i husholdninger som havende karakter af erhverv. Mener ministeren, at denne karakteristik er dækkende, hvis solcelleanlægget dækker husstandens forbrug, som kan være højt som følge af f.eks. varmeløsninger med varmepumper, og anlægget ikke er opsat med henblik på en stor overproduktion med salg af el til nettet?

Svar

Skatteministeriet har oplyst følgende:

"Efter lovforslaget ophører muligheden for timebaseret afgiftsfritagelse for egenproduceret VE-el for alle erhverv. Dette er begrundet i hensynet til EU's statsstøtteregler, hvor hovedreglen i forhold til afgifter er, at alle erhverv skal pålægges de samme afgifter.

Opnår nogle virksomheder eller erhverv lempeligere afgifter, er det en selektiv lempelse, som indebærer statsstøtte. Al statsstøtte skal være i overensstemmelse med EU-reglerne.

I nogle husholdninger kan der være både privat og erhvervsmæssigt elforbrug, fx i landbrug eller hos selvstændige, som driver liberalt erhverv hjemmefra – såkaldt blandet bolig-erhverv. I en husholdning med blandet bolig-erhverv er elforbruget typisk større end i en husholdning, hvor der alene er privat bolig. Ved blandet bolig-erhverv vil der derfor som hovedregel være behov for et større solcelleanlæg end i en ren privat bolig.

Hvis elforbruget fra et solcelleanlæg ved blandet bolig-erhverv skal opdeles i en privat del på timeafregning og en erhvervsmæssig del uden timeafregning, vil det være forbundet med uforholdsmæssigt store administrative omkostninger for

**Energi-, Forsynings- og
Klimaministeriet**

Stormgade 2-6
1470 København K

T: +45 3392 2800
E: efkm@efkm.dk

www.efkm.dk

husholdningen. En sådan opdeling er desuden meget vanskelig for myndighederne at kontrollere.

I lovforslaget er der derfor valgt en afgrænsning på solcelleanlæg på højst 6 kW som udtryk for, at et solcelleanlæg betragtes som tilhørende en privat husholdning og dermed kan benytte de lempelige overgangsregler i form af timebaseret afgiftsfritagelse frem til 2032. Det er en enkel og håndterbar løsning, men det anerkendes, at der kan forekomme enkelte tilfælde, hvor private solcelleanlæg er over 6 kW.

Formålet med, at afgiftsfritagelsen ikke skal gælde anlæg over 6 kW pr. husholdning, er således at undgå en selektiv afgiftsfritagelse for erhvervsmæssig forbrug ved blandet bolig-erhverv, der vil være problematisk efter EU's statsstøtteregler.

Grænsen på 6 kW er valgt, da de tidligere regler vedr. årsbaseret nettoafregning alene gjaldt anlæg i ikke-erhvervsmæssig bebyggelse på højst 6 kW. Det er altså en grænse, der indtil november 2012 gjaldt for private anlæg.

I lovforslaget er der lagt vægt på, om elforbrug fra VE-anlæg har karakter af erhvervsmæssigt - eller ikke-erhvervsmæssigt elforbrug. Der er ikke taget hensyn til i hvilket omfang, der sælges el fra VE-anlægget til nettet. Det er således ikke tillagt betydning, hvorvidt et anlæg er opsat med henblik på en stor overproduktion med salg af el til nettet.

Der henvises i øvrigt til Skatteministeriets bidrag til svaret på spørgsmål 11 af 1. juni 2017.”

Med venlig hilsen

Lars Chr. Lilleholt